



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 2. D. Iosephus fuit præfiguratus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

Christo Domino intelligi, attende ultimam periodum istius Prophetiæ *An tequam puer* (ideest Christus Dominus) *sciat vocare Patrem suum & Matrem suam auferetur, &c.* Igitur puer iste licet de Virgine nasciturus ut dixerat capite præcedenti his verbis: *Ecce Virgo concipiet & pariet filium*, erat habiturus Patrem, nempe D. Iosephum: hocque præostendit Prophetæ Deus, hoc ipse Propheta præcognovit, hoc denique prædixit & prophetavit.

XI. Ex quo loco roboratur probatio præcedens n. 7. & 8. Si enim prævidit Ilaias Christum ex Matre Virgine nasciturum, ut prædixit c. 7. in his verbis: *Ecce Virgo concipiet & pariet filium, &c.* Et tamen ipsum habiturum Patrem, ut patet ex hoc loco quem hic versamus, proculdubio in his verbis cap. 62. ubi idem Propheta dicit quod temporibus Christi *Habitabit juvenis cum Virgine*, hos Sanctissimos Coniuges, Patrem, inquam, & Matrem Christi Iesu, Iosephum & Mariam, qui hoc 8. cap. Ilaia ostensi sunt, voluit præcipue & præceteris innuere.

XII. Cum ergo D. Iosephus tam manifestè præostensus fuerit prævisus & prophetizatus, profectò dicendum est & credendum ipsum inter omnes Beatos & Cœlites esse Magnum.

SECTIO II.

Divus Iosephus fuit præfiguratus.

XIII. Quod etiam singularissima futuræ magnitudinis alicujus sancti nota sit nilum antequam existat præfigurari, adumbrari & delineari, patet, primò ex eo quod dicit Ecclesia de Sanctis Evangelistis quos ipsa censet per quatuor illa animalia famosa de quibus Ezechiel Propheta c. 1. adumbratos: ita enim de his magnificè pronuntiat Ecclesia, *Tuasunt hæc Christi opera qui sanctos tuos ita glorificas, ut etiam dignitatis gloriam in eis futura præire miraculis facias: tu insignes Evangelii prædicatores, (ideest Evangelistas de quibus hic est quæstio, & qui inter Evangelii precones meritò supra omnes censendi sunt insignes.)*

Animalium Cœlestium admirabili figurâ præsignasti: his namque cœleste munus colatum gloriofis indicis, es dignatus ostendere, hinc laus, hinc gloria tibi resonet in sæcula.

Patet secundò ex iis quæ solent summi artifices omnes qui habent magnum aliquod ac singulare suæ artis opus exequendum: Hi enim priusquam ad illius procedant efficientiam, primò illud apud se maturè solent deliberare, illud prius in mente sua moliri, & seridò animum applicare ad efformandam prius illius Ideam quam possunt perfectissimam, secundum quam illud opus suum dirigant, & perducant ad suam perfectionem. Secundò, non illicò & quamprimò in ipsâ materiâ ex quâ opus conficiendum est laborare, & illum suum de eo præformatum conceptum seu ideam exercere, sed prius in aliâ minoris momenti & pretii proluere, & illius tentamentum in parvâ formâ & vili materiâ facere, ut quæ minus in hoc quadraverint lineamenta in illo suo opere eradere, quæ conventiora addere, quæ congrua apprimè imitari.

Ad eundem modum Spiritus Sanctus, qui per sacrarum oracula Scripturarum majores nobis pandit veritates, accommodans se modulo nostro, quo de rebus magnis judicare solemus & loqui, sciens nos res sic præmeditatas, ac seridò ante delineatas & adumbratas magni pendere, illa quorum vult apud nos magnam esse æstimationem proponit ut objecta singularia suæ præscientiæ, ut sic ostendat illa esse tanti meriti, tantæque prædita excellentiæ, ut digna visâ sint quod Deus de illis ab æterno particulariter cogitaret, & in quibus ad perfectionem summam adducendis, summam ac extraordinariam adhiberet industriam.

Hoc modo Christus Dominus & Sanctissima Mater ejus in Scripturâ divinâ præfigurati describuntur & adumbrati, utpote in quorum productione & perfectione oculatissima Deitas & sapientia, ejusque omnipotentia infinita singulariter ac summè enituit. Hoc etiam modo hujus Sponsum castissimum, & illius Patrem amantissimum D. Iosephum antequam esset, præmeditatum, præfi-

Synopsis

Magnificè
D.
Iosephi
SV
an

præfiguratum & adumbratum fuisse pronuncio in eadem Scripturâ, utpote cuius prædestinatio illorum prædestinationi affinissima sit, imò implexa; cuius magnitudo illorû magnitudini maximè participet, cuius gloria & excellentia illorum gloriæ suppar & excellentiæ.

XVII. Dices, Sancti Apostoli & Evangelistæ fuerunt etiam præfigurati & adumbrati: Apostoli quidem in duodecim Patriarchis & Tribuum Principibus Genes. cap. 17. & alibi sæpè. In duodecim fontibus Exodi cap. 15. in duodecim bobus sustentantibus mare fuisse, quorum tres respiciebant ad Aquilonem, tres ad Meridiem, tres ad Orientem, & tres ad Occidentem, 3. Reg. cap. 7. in duodecim leonculis stantibus hinc & hinc super sex gradus throni Regis Salomonis 3. Reg. cap. 10. in duodecim portis per quas datur ingressus in Civitatem cui nomen *Dominus ibidem*: quorum tres ad Septentrionem, tres ad plagam Orientalem, tres ad plagam Meridianam, & tres ad plagam Occidentalem, Ezechielis cap. ultimo in fine. Evangelistæ verò in quatuor illis mysticis ac prodigiosis animalibus, quæ tam accuratè depingit idem Ezechiel cap. 1. per totum.

XVIII. Respondeo primò, præter hos post Jesum, Mariam & Iosephum, nescio an vel unicus alius reperiri posset qui hoc modo præfiguratus fuerit. Huius rei causa quæ alia nisi quia hi primitias Spiritus post Jesum, Mariam & Iosephum habuerunt? Cùm ergo ideò præfigurati fuerint inter cæteros, ut per hoc eorum supra omnes excellentia appareret, sequitur quod intendimus, quod scilicet cùm D. Iosephus præfiguratus fuerit & adumbratus, quod similiter ex hoc illius magnitudo & excellentia colligenda sit.

XIX. Respondeo secundò magnum esse discrimen inter huius & istorum præfigurationem seu adumbrationem; nam illi omnes, idest, omnes Apostoli numero duodecim, & omnes Evangelistæ qui sunt in numero quaternario, collectivè tantum fuerant præfigurati locis citatis. Nullus illorum scorsim: hoc soli post Christum & Matrem ejus Mariam contigit D. Iosepho uti his suppari, & præterea quia hic

tam multis, tam accuratè, tam distinctè, tam particulariter adumbratus est, ut certum sit nullum alium simili modo adumbratum reperiri posse. Quod ex sequentibus patebit.

PROLUDIUM IX:

Racematio nonnullarum figurarum et delineationum Divi Iosephi ex veteri Testamento.

RACEMATIONEM facio figurarum & delineationum D. Iosephi in veteri Testamento contentarum, non vindemiam, spicilegium, non messem: Ergo ex multis huiusmodi figuris, umbris & delineationibus paucas profero hîc, sed selectiores, quibus argumento in prologo proposito assatim satisfactum sit, quod è re nostrâ est hîc. Cæteras nec paucas observare poterit Lector in decursu Operis quibus impleri potuissent paginæ non paucæ, sed nonnisi cum tædio & repetitione.

Ac primò quidem ut aliquem ordinem servem, ab ipsius nativitate exordior, quæ fuit in gratiâ & cum usu rationis, ut dicemus infra hac part. tract. 3. In quo figura ejus fuit antiquus Ioseph è duodecim Patriarchis unus, Filius Jacob & Rachelis, de quo dicit Scriptura Ecclesiastici cap. 49. v. 17. *Nemo natus est in terrâ ut Ioseph, qui natus est homo, Princeps fratrum, firmamentum gentis.* Cujus explicationem vide infra hac part. tract. 3. cap. ultimo.

Fuit secundò D. Iosephi nativitas, ut dicemus infra tract. 2. secundum legem Deuteronomii cap. 25. de suscitando fratri sine liberis defuncto semine, per fratrem in defuncti uxore. Atque adeo fuit primò per istam legem præmeditata & prædelineata ista D. Iosephi nativitas, quandoquidem per legem quæ pro illa lata est, fuerit primò ac principaliter intenta, ut dicebamus Prolud. 7. num. 7. & 8. Secundò fuit adumbrata per principales ex illis, qui ex vi illius legis nati sunt, maximè verò per Obed quem genuit Booz ex Ruth
secun-

I.

I I.

III.